

DEBAT 2. maj 2018

DEBATINDLÆG

Skrevet af

Jonas Schytz Juul
Analysechef

Uændret provenu fra arveskatten siden 1990'erne

Den 30. april kunne man på forsiden af Berlingske læse, at "Staten skovler penge ind på arveafgifter". Ifølge de officielle tal fra Danmarks Statistik har arveafgiften udgjort omkring 0,2 pct. af BNP siden midten af 1990'erne. I den nyeste opgørelse fra 2017 udgør arveafgiften stadig 0,2 pct. af BNP.

Kontakt

Analysechef

Jonas Schytz Juul
☎ 33 55 77 10

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak
☎ 50 73 71 34
✉ jk@ae.dk

Den 30. april kunne man på forsiden af Berlingske læse, at "Staten skovler penge ind på arveafgifter". Af artiklen fremgår det, at indtægten fra arveafgiften er steget med 45 pct. på 20 år. I denne beregning er der dog kun taget højde for prisudviklingen og ikke for den generelle velstandsudvikling. Alle skatter vil stige i kroner og øre, når der er vækst i samfundet. Ser man i stedet på arveafgiften som andel af BNP, altså i forhold til den samlede velstand i samfundet, så har arveafgiften givet et stort set uændret provenu siden midten af 1990'erne.

Ifølge de officielle tal fra Danmarks Statistik har arveafgiften udgjort omkring 0,2 pct. af BNP siden midten af 1990'erne. I den nyeste opgørelse fra 2017 udgør arveafgiften stadig 0,2 pct. af BNP. Det er altså svært at få øje på en stor stigning, som der bliver beskrevet i artiklen. Hertil kommer, at indtægterne fra arveafgiften vil falde i årene fremover, da man allerede har vedtaget at nedsætte arveafgiften for familieejede virksomheder fra 15 pct. til 5 pct.

Arveafgiften er kommet under beskyddning, da bl.a. Konservative og Liberal Alliance erklærer sig klar til et opgør med arvebeskatningen. De har dog ingen økonomiske argumenter imod arveafgiften, men nøjes med at kalde afgiften for "helt urimelig". Ud fra en ren økonomisk betragtning er der da heller ikke noget argument for at nedsætte arveafgiften, da den eneste effekt herfra er en skattelettelse til de rigeste familier i Danmark.

Ser man på størrelsen af den formue enlige afdøde efterlader sig, så er det kun omkring halvdelen, der efterlader en formue over 300.000 kr., hvorved arvingerne altså skal betale arveafgift. Blandt de rigeste efterlades der dog markant større formuer, og de ti pct. mest velhavende efterlader sig næsten 5 mio. kr. i gennemsnit, mens den allerrigeste procent efterlader sig omkring 16 mio. kr.

Og hvordan ser det så ud for de efterladte, altså arvingerne? Jo dem der står til at modtage den største arv, de har også selv de største formuer og de højeste indkomster. Dem der står til at modtage den mindste arv fra far eller mor, jo de har også de laveste indkomster og de laveste formuer.

Hvis man fjerner arveafgiften, er det altså ikke den almindelige lønmodtagerfamilie, der står til den store gevinst, men derimod de rigeste arvinger. Med forslaget om lavere arveafgift giver man en endnu større fordel for de børn, der er født ind i privilegerede familier, mens børn fra mindre privilegerede familier ingen gevinst får af forslaget. Et forslag, der hverken styrker vækst eller beskæftigelse, som dræner statskassen og som er målrettet landets rigeste familier.

I stedet for at hælde flere penge ud ved at nedsætte arveafgiften yderligere, er pengene meget bedre brugt på at styrke uddannelserne. Det vil give bedre vilkår for de børn, der ikke er født ind i en rig familie, så det i

højere grad er evner fremfor størrelsen af mors og fars bankbog, der afgør mulighederne i livet.

Indlægget er bragt i Berlingske d. 3. maj 2018